Lietas Nr. C33455014
Lietas arhīva Nr. C-2910-16/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2016.gada 8.martā

Rīgas rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Bāliņa
ar sekretāri J.Zvirgzdiņu,
piedaloties prasītājas pārstāvei /pers. A/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu AS „Danske Bank" prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu un

konstatēja:

2014.gada 20.oktobrī AS „Danske Bank" (turpmāk – prasītājs) cēlusi tiesā prasību pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētāja) par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājs ar 2013.gada 5.aprīļa Patēriņa kredīta līgumu izsniedza atbildētājai kredītu 1150 *euro* apmērā, 2014.gada 5.aprīlī ieskaitot minēto kredīta summu atbildētājas norēķinu kontā.

Pamatojoties uz Kredīta līguma I daļas 1.3., 1.4., 1.5.punktiem, atbildētājai viss neatmaksātais aizdevums bija jāatmaksā vienādos pamatsummas maksājumos katra mēneša 5.piektajā datumā ar termiņu 2015.gada 5.aprīlī.

Saskaņā ar kredīta I daļas 1.2. un II daļas 3.1.punktā minēto, atbildētāja apņēmās maksāt 18% gadā par kredīta izmantošanu.

Ievērojot Kredīta līguma II daļas 5.6. un 5.7.punktiem atbildētājai par nolīgto maksājumu atmaksas kavējumu bija jāmaksā līgumsods 0,25% no kavētās summas par katru nokavēto dienu.

Pamatojoties uz Kredīta līguma II daļas 8.6.4.punktā noteikto, bankai ir tiesības lauzt līgumu pirms termiņa un pieprasīt nekavējošu visu bankai pienākošos naudas summas atmaksu gadījumā, ka atbildētāja nav veikusi līgumā noteiktos maksājumus vairāk par 60 dienām.

Diemžēl atbildētāja ir pieļāvusi kredīta maksājumu kavējumu ilgāk par 60 dienām un 2014.gada 14.martā maksājumu kavējumi sasniedza 252 dienas.

Ievērojot Kredīta līguma II daļas 8.8.punktu, 2014.gada 14.martā uz kredīta līgumā norādīto atbildētājas adresi tika nosūtīta ierakstīta vēstule, ar kuru banka pieprasīja izpildīt no kredīta līguma izrietošās saistības un samaksāt visu neatmaksāto aizdevumu, kā arī to saistītos maksājumus, kā arī paziņoja par vienpusēju atkāpšanos no kredīta līguma un noteica, ka aizdevuma atmaksāšanas beigu termiņš ir 2014.gada 15.aprīlis.

Atbildētājs līdz šim brīdim saistības, kas izriet no kredīta līguma, nav izpildījis.

Pamatojoties uz minēto, prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas parādu 1193,81 *euro* apmērā un tiesāšanās izdevumus 183,77 *euro* apmērā; kā arī noteikt prasītājai tiesības saņemt 6 % gadā no neatmaksātās aizdevuma summas.

2015.gada 16.aprīlī tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros atbildētāja norāda, ka prasību neatzīst, jo uzskata, ka prasītāja vairākus maksājumus novirzījusi līgumsoda samaksai, kas ir pretēji Civillikuma 1843.pantā noteiktajam.

2016.gada 1.martā tiesā īsi pirms tiesas nozīmētās tiesas sēdes saņemts atbildētājas iesniegums par lietas atlikšanu, norādot, ka nevar ierasties uz tiesas sēdi veselības stāvokļa dēļ, pievienojot lietai Darbnespējas lapu, kas izsniegta 2016.gada 1.februārī (lietas 68.lapa).

Tiesa, iepazīstoties ar atbildētājas iesniegumā norādīto neierašanās uz tiesas sēdi iemeslu, uzskata, ka atbildētāja neierašanos uz tiesas sēdi nevar atzīt par attaisnojošu šādu apsvērumu dēļ.

Civilprocesa likuma 74.panta septītās daļas 2.punkts noteic, ka pusēm ir pienākums savlaicīgi rakstveidā paziņot par iemesliem, kuru dēļ nevar ierasties uz tiesas sēdi, iesniedzot par to pierādījumus.

Ministru kabineta noteikumu Nr.152 „Darbnespējas lapu izsniegšanas kārtība" 20.[1] pants noteic, ka pēc personas pieprasījuma ārsts vai ārsta palīgs saskaņā ar normatīvajiem aktiem par medicīnisko dokumentu lietvedības kārtību izsniedz izrakstu par stacionāra pacienta /ambulatorā pacienta medicīniskās kartes (veidlapa Nr.027/u). Pirms izraksta izsniegšanas aizpilda tā 1., 2., 3., 10., 11.un 12.punktu, 10 punktā norāda ārstēšanās režīmu, kas konkrētajā laika posmā noteikts atbilstoši pacienta veselības stāvoklim (ārstēšana stacionārā, mājas un brīvais režīms), kā arī izdara par to ierakstu pacienta medicīniskajā dokumentā.

Tiesa secina, ka atbildētāja iesniegumam uz lietas izskatīšanas laiku nav pievienojusi Civilprocesa likuma 74.pantā noteiktos pierādījumus atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem Nr.152 „Darbnespējas lapu izsniegšanas kārtība", jo nav iesniegts ārstēšanās režīms (ārstēšana stacionārā, mājas un brīvais režīms). Tāpat darbnespējas lapa izsniegta jau 2016.gada 1.februārī.

Tiesa secina, ka atbildētājas iesniegums nav apliecinājums tam, ka atbildētāja nevar piedalīties tiesas sēdē. Apliecinājums tam, ka persona nevar piedalīties tiesas sēdē ir ārsta izdots atzinums, ka pacientam ir noteikts mājas režīms vai pacienta atrašanās stacionārā. Turklāt tiesa ņem vērā, ka minētā iemesla dēļ tiesa atlikusi tiesas sēdi 2016.gada 2.februārī. Tādējādi atbildētājai kopš prasības iesniegšanas – 2014.gada 20.oktobra bija pietiekami laika, lai nodrošinātu pārstāvi savu interešu nodrošināšanai tiesas sēdē.

Līdz ar to tiesa vērtē atbildētājas neierašanos kā neattaisnojošu, un uzskata par iespējamu izskatīt lietu atbildētājas prombūtnē atbilstoši Civilprocesa likuma 156.panta pirmajai daļai, jo par lietas izskatīšanas laiku un vietu tika paziņots Civilprocesa likuma 56. panta kārtībā, nosūtot tiesas pavēsti.

Prasītāja pārstāve tiesas sēdē uzturēja prasību, pamatojoties uz prasībā un grozījumos minētiem apstākļiem un lūdza apmierināt. Norāda, ka prasītāja nelūdz piedzīt līgumsodu, un atbildētājas veiktie maksājumi ieskaitīti pamatsummā.

Noklausījusies prasītājas pārstāves paskaidrojumus tiesas sēdē un izvērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma pilnā apmērā.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļā noteikts, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.panta pirmo daļu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Lietā nav strīda, ka 2013.gada 5.aprīlī prasītāja kā aizdevējs un atbildētāja kā kredīta ņēmējs noslēdza Patēriņa kredīta līgumu Nr.DB/P/L75/213/22, saskaņā ar kuru atbildētājai izsniegts kredīts 1150 *euro* apmērā, ar procentu likmi 18% gadā un kredīta atmaksas termiņu 2015.gada 5.aprīlis (lietas 15.-19.lapa).

Pamatojoties uz Kredīta līguma I daļas 1.3., 1.4., 1.5.punktiem, atbildētājai viss neatmaksātais aizdevums bija jāatmaksā vienādos pamatsummas maksājumos katra mēneša 5.datumā.

Civillikuma 1587.pants paredz, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1934. pantu ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Civillikuma 1943. pantā noteikts, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Saskaņā ar Civillikuma 1589.pantu vienpusēja atkāpšanās no līguma pielaižama tikai tad, ja tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Lietā nav strīds, ka saskaņā ar līguma 8.6.4.punktu un atbildētājas pieļauto kavējumu ilgāk par 60 dienām, prasītājs atkāpās no līguma, ko apstiprina prasītāja 2014.gada 14.marta paziņojums atbildētājai, ar kuru banka pieprasīja izpildīt no kredīta līguma izrietošās saistības un samaksāt visu neatmaksāto aizdevumu, kā arī to saistītos maksājumus, kā arī paziņoja par vienpusēju atkāpšanos no kredīta līguma un noteica, ka aizdevuma atmaksāšanas beigu termiņš ir 2014.gada 15.aprīlis (lietas 22.lapa).

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja norādīto atbildētājas kopējā parāda summas apmēru, kā arī nav pamata apšaubīt parāda esamību, jo, saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu, samaksas izdarīšanas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Lietā nav iegūti pierādījumi, ka atbildētāja pēc brīdinājuma saņemšanas būtu veikusi maksājumus parāda samaksai, kā arī atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus par iebildumā norādīto maksājumu novirzīšanu līgumsoda samaksai.

Pie šādiem apstākļiem prasība daļā par aizdevuma pamatsummas 1031,78 *euro* apmērā piedziņu ir pamatota un apmierināma prasītāja norādītajā apmērā.

Prasītājs lūdz tiesu piedzīt līgumiskos procentus par kredīta izmantošanu 130,73 *euro* apmērā.

Civillikuma 1753.pants nosaka, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Kredīta I daļas 1.2. un II daļas 3.1.punktā minēto, atbildētāja apņēmās maksāt 18% gadā par kredīta izmantošanu.

Ar prasības pieteikumam pievienoto parāda aprēķinu apstiprinās, ka atbildētājas nesamaksātie procenti par laika periodu no 2013.gada 7.maija līdz 2014.gada 14.aprīlim sastāda 130,73 *euro*.

Ņemot vērā, ka tiesa ir konstatējusi, ka saistība, kas izriet no 2013.gada 5.aprīļa noslēgtā Patēriņa kredīta līguma, atbildētājai ir saistoša, tiesa atzīst, ka prasītājam ir tiesības prasīt arī procentus, tādēļ no atbildētājas prasītāja labā piedzenami nolīgtie procenti 130,73 *euro* apmērā.

Prasītājs lūdz tiesu piedzīt likumiskos nokavējuma procentus 31,30 *euro* apmērā.

Civillikuma 1402.pants nosaka, ka saistība rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 1756.pants noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Savukārt Civillikuma 1757.pants noteic, ka, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Ja tas nav darīts, tad atzīstams, ka klusējot pieņemti likumiskie procenti (1765.p.).

Civillikuma 1765.pants noteic, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Nokavējuma procenti ir maksa par naudas vai cita kapitāla lietojumu pēc tam, kad iestājies maksājuma (atvietojamas lietas došanas) pienākums.

Prasības pieteikumā izteikts lūgums noteikt AS „Danske Bank" tiesības saņemt likumiskos procentus 6% gadā no neatmaksātās parāda summas līdz sprieduma pilnīgai izpildei.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru. Savukārt Civillikuma 1756.pants noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu un nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Ja tas nav darīts, tad atzīstams, ka klusējot pieņemti likumiskie procenti.

Līdz ar to tiesa atzīst par pamatotu un apmierināmu prasītāja pieteikto lūgumu un prasītājam nosakāmas tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus, kas, saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu ir nosakāmi seši procenti gadā no nesamaksātās parāda summas.

Ceļot prasību tiesā, prasītāja ir samaksājusi valsts nodevu 179,07 *euro* (lietas 9.lapa), kā arī ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* (lietas 10.lapa).

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tādējādi no atbildētājas prasītājas labā piedzenama samaksātā valsts nodeva valsts nodeva 179,07 *euro* (lietas 9.lapa) apmērā, kā arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu, no /pers. C/ valsts labā piedzenami nenomaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 13,12 *euro* apmērā (lietas 2.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu tiesa nosaka termiņu desmit dienas sprieduma labprātīgai izpildei no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41.panta pirmo daļu., 96., 97., 189.- 195., 204.[1] pantiem, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu AS „Danske Bank", kas reģistrēta Dānijas Tirdzniecības un uzņēmumu aģentūrā ar reģistrācijas Nr.61126228 parāda pamatsummu 1031,78 *euro* apmērā, līgumiskos procentus par laika periodu no 2013.gada 7.maija līdz 2014.gada 14.aprīlim 130,73 *euro* apmērā, likumiskos procentus 31,30 *euro* apmērā, un samaksātos tiesas izdevumus: valsts nodevu 179,07 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro*.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā nenomaksātos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 13,12 *euro* apmērā.

Noteikt AS „Danske Bank", kas reģistrēta Dānijas Tirdzniecības un uzņēmumu aģentūrā ar reģistrācijas Nr.61126228 tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/ likumiskos procentus 6 % gadā no neatmaksātās parāda pamatsummas.

Noteikt sprieduma labprātīgu izpildi-10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese I.Bāliņa